

LLENGUA, CULTURA I IDENTITAT

cdc “El català és un element d’integració i cohesió social”, defensa el document de CDC. Pel que fa al castellà en un futur estat català, els nacionalistes apunten el següent: “El castellà és un patrimoni que tenim i és la llengua primera de bona part de la població de Catalunya i, per tant, amb uns drets lingüístics personals que no es poden obviar i que s’han de preservar”. El text demana reduir l’IVA cultural i que la cultura representi un 2% del pressupost.

ERC vol garantir un “accés democràtic a la cultura, entesa com a eina de transformació i cohesió social”. Tot i que Junqueras defensa sovint que el castellà sigui cooficial, la ponència no ho recull. Es proposa, però, que el “període de desigualtat jurídica i administrativa per a la població estrangera d’arribada recent” sigui breu, però acomodant-la a uns drets i deures clarament regulats basats en la democràcia, els drets humans, la igualtat i el pluralisme.

ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

cdc El partit de Mas considera que la futura administració catalana ha de ser un exemple “simultani” d’agilitat en la resposta i de severitat amb els incompliments. “El sector públic ha de ser capaç de fer més amb menys”, apunta CDC. Pel que fa a les institucions nacionals del futur estat, els nacionalistes apunten que és important separar bé els diferents poders i “evitar concentracions”. Vol prestigiar la funció de la fiscalia i de la justícia i implantar vegueries.

ERC El nou estat, segons els republicans, estaria dividit en municipis, vuit vegueries i la Generalitat, i les comarques serien només consells d’alcaldes per mancomunar serveis. A més, reconeixeria el dret a l’autodeterminació de l’Aran i el dret a decidir el seu encaix amb Catalunya. Pel que fa a la justícia, ERC vol assolir la ràtio d’un jutge per cada 5.000 habitants, que es limiti la capacitat de recurs i que no hi hagi tribunals d’excepció com l’Audiència Nacional.

INFRAESTRUCTURES I ENERGIA

cdc El document assenyala que cal arbitrar les solucions necessàries per a la màxima integració ambiental i paisatgística de les infraestructures. Se situa l’aeroport del Prat –convertit un hub internacional– i el corredor mediterrani com a prioritats, i sosté que cal anar cap a un model energètic de baixa intensitat de carboni que potenciï l’eficiència. El partit defensa la “comptabilitat ambiental” i raonar un desenvolupament ambiental sostenible.

La ponència d’ERC aposta per un “tancament controlat” de les nuclears i substituir-les per energies renovables. Pel que fa a la mobilitat, preveu “un nou pla de carreteres que trenqui l’actual estructura radial” i un sistema de rodalies al voltant de Tarragona, Girona, Lleida i Barcelona. Vol també renegociar les concessions de les carreteres i fixar un sistema de peatges tous sota criteris de mobilitat i manteniment, gratuïts per als casos locals de mobilitat obligada.

DEMOCRÀCIA I TRANSPARÈNCIA

cdc CDC defensa que es voti als 16 anys a través d’un sistema mixt de vot uninominal i llista de partit. Proposa un “nou contracte social” que vinculi institucions i ciutadania. Reclama, a més, que es retin comptes de manera “continuada i honesta” i que quan es cometi algun acte “il·legal” o “poc ètic” es renunciï als càrrecs. Pel que fa a finançament de partits, CDC proposa transparència en els comptes, que es poden nodrir de finançament públic i privat.

ERC El partit de Junqueras vol una llei electoral basada en vegueries i llistes desbloquejades. No descarta una forma de govern semipresidencial com a França i prefereix una democràcia de consens com la suïssa, que busca grans coalicions i no simples majories. Reclama “mecanismes forts de democràcia participativa” per anul·lar o fer lleis i aprovar reformes constitucionals per iniciativa popular i referèndums vinculants, però no aborda la corrupció.

Avions de l’exèrcit espanyol durant uns exercicis conjunts amb forces aèries de l’OTAN fets fa un any i mig a les illes Canàries. ELVIRA URQUIJO / EFE

El moviment pacifista manté obert el debat sobre l’exèrcit

Un col·lectiu pressiona per un nou model de seguretat

Els impulsors d’un manifest pacifista ja s’han reunit amb Artur Mas i amb gairebé tots els partits catalans. Pressionen perquè el nou estat no tingui exèrcit i impulsi un nou model de seguretat menys bel·licós.

R. T./O.M.

BARCELONA. Artur Mas va afirmar durant la campanya del 2012 que preferia que el nou estat català no tingués exèrcit. Oriol Junqueras va ironitzar llavors que preferia uns Mossos d’Esquadra armats amb “uns quants bazucques” i fa un mes va recordar que hi ha molts estats reeixits sense exèrcit. Però ni CiU ni ERC s’han compromès que la independència dugui a abolir les forces armades. Sigui com sigui, els impulsors del manifest *Catalunya, nació de pau*, presentat el novembre del 2013, han treballat de manera discreta per aconseguir mantenir la flama pacifista que va dur el país a votar no a l’entrada a l’OTAN el 1986 i que ha protagonitzat nombroses mobilitzacions recents.

En la conferència que va pronunciar al juliol ERC per traçar un model d’estat, la qüestió de l’exèrcit és la que va dur més polèmica. Un 56% dels afiliats van votar ajornar el debat. Les sectorials implicades del partit van tenir una jornada de debat intern a l’octubre per mirar de llimar diferències i, segons el document de conclusions, al qual ha tingut accés l’ARA, el punt d’entesa no va ser gens concret: “Ara no és el moment de decidir si hem de tenir forces armades pròpies o no”. Sí que defensa, però, explorar “punts intermedis” entre l’exèrcit clàssic i no tenir-ne.

Al seu torn, CDC ni tan sols va posar sobre la taula el debat en la seva convenció. Només va recordar la ne-

Activitat
Mas i gairebé tots els partits ja s’han reunit amb membres del manifest pacifista

Compromís
Els líders de CDC i ERC han defensat que no cal exèrcit, però no posen res per escrit

cessitat de desenvolupar “polítiques de prevenció en matèria d’infraestructures estratègiques i crítiques” i per defensar les fronteres. Ni un mot sobre l’exèrcit.

Tanmateix, el debat sí que s’ha anat desenvolupant. Els impulsors del manifest pacifista ja s’han entrevistat amb Mas, amb Junqueras, amb la presidenta del Parlament, Núria de Gispert, amb el president del Consell Assessor per a la Transició Nacional, Carles Viver i Pi-Sunyer, i, de fet, amb gairebé tots els partits de la cambra –i amb els que no ho han fet, tenen previst reunir-s’hi–. “Tenim una bona acollida”, explica el president de la Fundació per la Pau, Xavier Masllorens, un dels membres del col·lectiu, que ja veu com un èxit que el debat hi sigui i no es pressuposi que cal imitar la política de defensa d’altres estats.

Contribuir a “missions de pau”

Com que és un tema tan polèmic, Masllorens afirma que “s’està retardant el debat per no crear divisió”. El pacifisme tiba per una banda i empreses amb interessos econòmics en la guerra per l’altra, assegura. La bona receptivitat, a més, de vegades xoca amb un realisme que defensa que el reconeixement internacional pot obligar a contribuir amb forces militars pròpies. Tot i això, respon que el seu col·lectiu no és “ingenu” i sap que cal garantir la seguretat, però apunta que “crear un nou estat permet fer les coses diferent”, per exemple ideant un cos de pau supranacional. I mantenir el debat obert ha de ser un flanc per incidir un cop feta la consulta. “És un debat que, per a molts, ara no toca”, reconeix. ■